13/08/2023

Αυστραλία: Για πρώτη φορά Αρχιεπίσκοπος στην ιστορική πόλη Bendigo – Το καταφύγιο παρηγοριάς και ελπίδας Ελλήνων μεταναστών

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Μετά δέους και πολλής συγκινήσεως, το Σάββατο, 12 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος πέρασε το κατώφλι της μικρής ελληνορθόδοξης εκκλησίας που δεσπόζει στην «καρδιά» της πόλεως Bendigo, στην Πολιτεία της Βικτώριας.

Πρόκειται για μια εκκλησία **αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου**, η οποία για δεκαετίες αποτέλεσε καταφύγιο παρηγοριάς και ελπίδας για τους Έλληνες μετανάστες που έζησαν στην πόλη και μόχθησαν για ένα καλύτερο μέλλον στη νέα τους πατρίδα.

Παρουσία Ελλήνων από τα τέλη του 19ου αιώνα

Σημειώνεται ότι στο **Bendigo είχαν εγκατασταθεί Έλληνες ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνος,** ενώ οι περισσότερες οικογένειες προέρχονταν από τη νήσο Λήμνο. Τις τελευταίες δεκαετίες ο πληθυσμός της εκεί ελληνικής κοινότητος έχει περιοριστεί αισθητά, όμως κάθε χρόνο την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου η ελληνορθόδοξη εκκλησία «ξαναζωντανεύει», υποδεχόμενη προσκυνητές από άλλα μέρη της Πολιτείας και κυρίως από την πόλη της Μελβούρνης, η οποία απέχει περί τα 130 χλμ.

Το ίδιο συνέβη κι εφέτος, ενόψει της Θεομητορικής εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, με τη διαφορά ότι επικεφαλής του ομίλου των προσκυνητών ήταν ο **Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος**. Αυτό προσέδωσε ιστορικό χαρακτήρα στο εφετινό προσκύνημα, καθότι ήταν η πρώτη φορά που Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας μετέβη και ιερούργησε στην ελληνορθόδοξη εκκλησία του Bendigo.

Σε ατμόσφαιρα βαθιάς κατανύξεως, **ο Σεβασμιώτατος** χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της προεόρτιας Θείας Λειτουργίας επί τη Κοιμήσει της Θεοτόκου, πλαισιούμενος από τους **Θεοφιλεστάτους Επισκόπους Σωζοπόλεως κ. Κυριακό και Κερασούντος κ. Ευμένιο** και από κληρικούς των **Αρχιεπισκοπικών Περιφερειών Μελβούρνης και Northcote.**

Λόγια ευγνωμοσύνης

Αναλογιζόμενος την ιστορικότητα των στιγμών, στην αρχή της ομιλίας του ο **Αρχιεπίσκοπος** επέλεξε να αναφερθεί, με λόγους ευγνωμοσύνης, στους Έλληνες που εγκαταστάθηκαν σε αυτή τη γωνιά της αυστραλιανής γης και εργάστηκαν σκληρά, μόχθησαν, ταλαιπωρήθηκαν, όμως κατόρθωσαν να προοδεύσουν και συνάμα να διατηρήσουν τα τιμαλφή της Πίστεως και του Γένους μας. «Γι' αυτό αποφάσισα να έρθω σήμερα εδώ», τόνισε μεταξύ άλλων, «για να πούμε ένα "αιωνία η μνήμη τους" για όλους εκείνους που εργάστηκαν και κοπίασαν εδώ, τους οποίους δεν θέλουμε να τους ξεχάσει η ιστορία».

Επιπλέον, ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε μεγάλη τιμή και ευλογία για τον ίδιο το γεγονός ότι αξιώθηκε να γίνει ο πρώτος Αρχιεπίσκοπος που επισκέφθηκε και λειτούργησε στον Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Bendigo.

Στη συνέχεια, μίλησε στους πιστούς περί της υποστάσεως της Εκκλησίας ως αδιαιρέτου συνόλου κληρικών και λαϊκών με κεφαλή της τον Ιησού Χριστό. Όπως χαρακτηριστικά διέκρινε, *«δεν λέμε **“θα πάμε στον ναό”, αλλά “θα πάμε στην εκκλησία”**. Διότι ο ναός είναι το κτίριο. Εκκλησία δεν είναι το κτίριο αλλά είστε εσείς και οι Ιερείς, οι Επίσκοποι κι ο Αρχιεπίσκοπος. Όλοι μαζί απαρτίζουμε το σώμα της Εκκλησίας και δεν μπορεί να υπάρξει Εκκλησία μόνο με τον Αρχιεπίσκοπο, μόνο με τους κληρικούς ή μόνο με τους πιστούς. Αυτό δείχνει πόσο πολύ πρέπει να είμαστε ενωμένοι».*

Εστιάζοντας, τέλος, την προσοχή του στο τιμώμενο πρόσωπο της **Υπεραγίας Θεοτόκου**, ο Σεβασμιώτατος τόνισε την ευγνωμοσύνη που οφείλει να εκφράζει προς Εκείνη ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. «Διότι αν δεν ήταν η Παναγία», επισήμανε, *«δεν θα υπήρχε σωτηρία στον άνθρωπο σήμερα. Αν δεν ήταν η Παναγία δεν θα υπήρχε Χριστός, δεν θα υπήρχε Εκκλησία, δεν θα υπήρχε Παράδεισος. Αν δεν ήταν η Παναγία, δεν θα υπήρχε αυτή η χαρά που έχουν οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, παρά τις δυσκολίες και τις δοκιμασίες».*